

N. I. 50599
20
11

BONA NOVA ANATOMICA

hoc est
NOVITER INVENTA
PER
ANATOMICORVM ACCVRATAM
DILIGENTIAM

Dum
IN THEATRO ANATOMICO
CADAVERIS

IVVENIS AYTOXEIPOC
Sollemnem Sectionem
celebrat,

Congessit & proposuit

GEORGIVS FRANCVS,
MED. ET PHIL. D. PROF. P. FACVLT.
MED. DECANVS; ACAD. S.R.I. NAT. CVRIOS.
VT ET PATAVINAE RECVPERATORVM
COLLEGA.

Sum
Joh. Conrdi Wepferi M.D.

HEIDELBERGÆ,
Literis SAMVELIS AMMONII, VNIV: Typog.

ACADIVGD

VIRIS JVVENIBVS
NOBILISSIMIS, EXPERIENT.
PRAECLARISSIMIS ATQVE PEREXIMIIS
MEDICINAE LICENTIAFIS, CANDIDATIS
ATQVE CVLTORIBVS MAXIME
60599 industriis in hac nostra Electorali
DOMINIS AMICIS, SPECTATORI-
bus mihi longe dulcissimis

FCquibus aliis poteram aptius has pagellas inscribere ac:
Vobis DILECTISSIMI MEI? Amavi insignes vestros
profectus; laudavi & adhuc collaudo ardorem atq; avidissi-
mā discendi cupiditatem; qua Collegiis tum publicis tum
privatis & Excellentissimi D. D. WINCLERI, Archiatri atque
Collegæ honoratissimi; & meis studiose invigilatis. Si
FLORA invitat; promptissimi adestis Hospites, & me conconci-
tamini comites dulcissimi. Si prosectorum brutorum juvat:
quemquam, Vos certe vel maxime juvat; eoque crebrius illam
concelebratis. Præterea lætior seges Auditorum in sacra nostra Arte,
sollertissimorum intra seculum heic vix ac ne vix quidem visa
fuit; ita ut numerus longe ultra XX. excreverit. DEVS vos ser-
vet; & faciat una omnes πολλῶν ἀνταξίας ἀλλων; ut sitis suavissima vi-
ventium vita; & mors mortis prudentissima. Valete PP. e museo
meo IX Novembr. clo loc LXXX.

VV. Nobil. Clar.

paratissimus

GEORGIVS FRANCVS.

B. C. D.

§. I.

Quod SVLMONENSIS olim Metam. VIII. 12. 37. seqq. ceci-
nit de Te

— — maris incola, Proteus:

Nam modo Te juvenem, modo Te videre leonem:

Nunc violentus aper, nunc quem tetigisse timerent

Anguis erat: modo Te faciebant cornua taurum.

Sæpe lapis poteras, arbor quoque sæpe videri &c.

Hoc certe & Anatome nostræ sæpe sæpius accidit; ut videatur,
quæ non sit; & sit quæ non videatur.

§. 2. Herophilus equidem olim tantam secandi peritiam
sibi comparaverat, testibus GALENO, comm. XI. in Hipp. Nat.
Hum. & TERTVL. l. de Anima cap. X. ut ausus sit Gabr. FALLO-
PIVS tr. de mat. med. in Dioscor. l. 1. cap. 1. p. 25. dicere: Herophili
autoritas apud me circa res Anatomicas est Euangelium.

§. 3. Nihilominus bonus ille prosector, si revivisceret & re-
spiceret ad hanc nostram modernam Anatomen ejusque recentia in-
venta, credo balbutiret potius, quam eloqueretur; Medicus ob ni-
miam aliquin subtilitatem desertus, teste PLINIO XI. 37. Adeo
intra seculum, quæ latuere prius in apricum plurima sunt producta
ex prudentissimo vaticinio HIPPOCRATIS & SENECAE
meorum.

§. 4. Circa ipsam ipsarum Partium Naturam & substantiam
quanta mutatio! Veterum *ωρεγχίματα* (quæ ERASISTRATVS
primus ita nuncupavit, teste GALENO l. VIII. n. 10πς, GORRAEO
definit. med. f. m. 263. a. & H. STEPHANO in Thesaur. Grac. Lingue.
Tom. IV. f. m. 499.) quorsum jam. evanuere?

§. 5. Nolo scrupulosis illa cum WHARTONO Adenogr. c. ii p.
m. 2. dividere in parenchymata viscerum, glandularum, muscu-
lorum &c. Aut per *διχοτομίαν* in Sanguinea, e. g. ventriculi, in-
testinorum, vesicæ, uteri, cutis veræ &c. it. glandularum & ce-
rebri: Sed saltim *καρδιόν* cum GALENO & C. HOEMANN. Inst.
Med. l. 2. c. XI. §. 2. de Corde, Hepate, liene, pulmonibus &
renibus intelligamus.

§. 6. Sed de CORDE quid audimus? *Triumphum & Queri-*
moniam ejus satis docte exposuit CL. SEGERVS. Nihilominus e
parenchymatum numero non solum olim exterminavit HIPPOCR.
l. de Corde Sed & recentiorum Anatomicorum sollers indagatio, pu-
ta HARVEI. Exerc. I. de motu Cord. & Sangu. p. m. 165. Celeb. J.D.
MAJOR. Faut. & Amici & Collegæ honoratiss. Anat. I. Kilon. c. 2.
§. 29. Georg. SEGER, diss. in Hippocr. l. 2. n. 29dīc. c. 6. Richard. LOWER
de Corde & mot. sangu. cap. I. p. m. 18. seqq. & ex hoc Excell. P. AM-
MAN. in Archæo Syncopt. Leichner. p. m. 57. atque ipsa ocularis in-
spectio, cōctique cordis examen circa fibras musculosas. Conf. STE-
NON. de musc. & gland. p. m. 2. 4. seqq.

§. 7. PULMONES non *παρεγγύημα* sed vesicularum pæne
infinitarum, orbicularium & sinuosarum glomeramen esse pridem
cordate deduxerunt CL. Marcell. Malpighius hist. I. de pulmon. ad J. Alf.
Borell. p. m. 2. seq. & Illustr. Th. BARTHOLIN. diatrib. de Pittm. sect.
i. p. m. 2. & sect. 2. per tot. p. m. 18. seq. atque A. R. l. 2. c. 9. p. m. 418.
quos & in fetus formatione e glandulis spongiosis concrescere in
lobos credit Famosiss. iste Francisc. Joseph. BVRRHVS Epist. de Ce-
rebro ad Th. Bartholin. (edit. Hafn. 1669.)

§. 8. LIENEM parenchymatibus demunt plurimi. Immo
MALPIGH. Exerc. de Liene cap. IV. p. m. 188. ait: *Et totum benis cor-*
pus membranarum congeries in cellulas & concamerationes efformata, seu
distincta. Cui non videtur abnuere Excell. D. D. I. I. WEPFERVS,
Fautor & Amicus Eximus ap. Celeb. Th. BARTHOLIN. A. R. l. 1.
c. 16. p. m. 159. Alii potius glandulis transcribunt, quorum ar-
gumenta legi possunt ap. CL. M. TILING. Anatom. Lienis sect. i. c.
9. p. m. 98. seqq. Ceu quoque de ejus formatione innuit BVRRHVS
l. a. Quibus tamen refragantur WHARTONVS Adenograph. c. IV.
p. m. 15. & TILING. l. c. p. m. 100. seqq. Ipse Franc. de le bœ SYL-
VIVS. disp. med. V. §. 9. ait; ejus substantiam præ viscerum reliquo-

rum omnium esse longe tenerrimam, solubilem & a vasis suis facile diffundentem, adeoque placenta uterina etenus plane consimilis.

§. 9. RENIBVS itidem denegatur parenchymatis substantia; Quin vel glandulosa juxta J. A. BORELL est; Hinc Th. BARTHOL. Cent. I. b. 14. p. m. 29. in puella recens nata & occisa ex plurimis glandulis majoribus distinctos videt. Quod & nos aliquoties observavimus in renibus fetus mortui manu Chirurgica multoties extracti. Et clare patet in renibus vitulinis, ovillis &c. Vel ipsorum substantia est ex fibris vasorum variis textura quædam, aut canaliculorum & capillarium meatum aggeries, juxta Laur. BELLINVM tr. de Renibus (quem tam refutat CL. J. H. PAVLLI in fine Anat. Anat. Bilsian. Argentor. edit. 1665. & suo modo limitat Th. BARTHOLIN. A. R. l. c. 17. p. m. 181.) atque Marcell. MALPIGH. Exerc. de Renibus cap. 2. p. m. 122. seqq.

§. 10. Supereft demique HEPAR. Sed impropter dici πάρεγχυμα veluti & renum & pulmonum ajebat CL. DEVISINGIVS Exerc. de sanguif. §. 22. Immo glandulam esse conglomeratam fuse deduxit diligentiss. M. MALPIGHIVS. Exerc. de Hepat. c. 3. per tot. e quo CL. Casp. BARTHOLIN. Th. Fil. de ovar. muliebr. p. m. 14. & alibi.

§. 11. Circa TESTES utriusque Sexus, quæ non hodie accuratius perscrutatus est culter Anatomicus? MVLIEBRES neutiquam esse cadavera testium, uti C. HOFMAN. & LINDEN. (ceteroquin splendidi Duumviri Reip. Med.) voluerent; & quæ operose congescit MOEBIVS in fund. physiol. c. de usu part. genit in fem. quin potius OVARIUM egregium, uti egregie illud deduxerunt SWAMMERDAM, HORNE, KERKRING, R. de GRAEF, GARMANN. tr. Homo ex ovo, CL. Jerem. LOSSIVS disp. pecul. & NOS in Sat. Med. Contin. IV. § 2. it. CL. J. C. PEYER meth hist. anat. med. c. 5. p. m. 33. atque fusius Doctiss. Casp. BARTHOLINVIS junior tr. pecul.

§. 12. Viriles vero nullo modo esse glandulas, sed μέταξαν potius quandam vasculorum minimorum primi quoque observavimus Satyr. Med. Contin. IV. §. 1. cum Celeb. R. de GRAEF. de organ. Viror. genit. p. m. 55, & passim.

§. 13. Circa varias GLANDVLAS quam curiosa recentiorum præ Veteribus fuerit sectio, abunde patet ex WHARTONI *Adenograph.* Marcell. MALPIGH. Nicol. STENONIS tr. de *musculis & Glandulis*, aliorumque doctissimis monumentis.

§. 14. Vah quam subtile potro sunt in CEREBRI substantia genuina indaganda CL. WILLIS in *Anat. Cerebr.* FRACASSATVS in Epist. ad Malpigh. de *Cerebro*, & ipse Exc. MALPIGHIVS in Exercit. de *Cerebri Cortice*, ut taceam somnia potius quam rationes cerebri fiendi Fr. Joseph. BVRRHIS Epist. de *Cerebr. ad Th. Bartholin.*

§. 15. NERVORVM origo omnium beneficio cultri Anatomici prudentioris hodie amplius neutquam e Cerebro, sed e sola spinali medulla, tum intra, tum extra cranium petitur. Conf. omnino Doctiss. BLASIVM tr. pecul. de *spinal. medulla* Th. BARTHOLIN. A.R. libell. 3. c. 1. p. m. 559. & cap. 3. p. m. 682. Th. WILLIS Anat. Cerebr. c. XIX. p. m. 144. TULPIVM l. 1. obf. c. 3. p. m. 7. &c.

§. 16. MVSCVLORVM vera origo, natura, figura & substantia non nisi prosectione accurata recentiorum præclare patuit, ceu de iis legi possunt RIOLAN. Bartholin. Steno, Vesling. &c. Immo eorum numerus, (ita scribente Ill. Th. Bartholino A.R. l. 1. c. 5. p. m. 40.) iniri non potest, quin cotidie augetur obseruantium diligentia vel dividentium conatu GALENVS semel numeravit supra 300. EBNSINA 529. Hier. Fabr. ab AQVAP. 420. immo 500. Si, qui dividi possunt, dividantur. RIOLANVS 431. Immo accuratior STENONIS industria musculum brachii deltoideum, quem unum veteres credidete, ex minoribus XII. constare docuit! repetente Celeb. J. D. MAIORE in *Consil. de Anatome Nova* lit. C. 2. a.

§. 17. Circa ὄστεολογίαν præcipue fetus aut infantium non vulgarem adhibuerunt operam Volcher. COITER. & Henr. EYSSENIVS nec non KERKRINGIVS. Ossis triquetri nisi inventio nem, tamen insignem vim antepilepticam sibi arrogat PARACELSVS; vicina rotunda in sutura Lambdoidea ab Inventore doctissi. Olao WORMIO nomen invenerunt, teste Th. Bartholin. A. R. libell. 4. c. 5. p. m. 704. & Blasio in *Anat. Hom.* c. XIII. artic. 6. p. m. 39.

§. 18. AVDITVS vero OSSICVLA antiquis incognita: e quibus incus atque malleus debentur Jacobo CARPO: Stapes autem

autem Joh. Phil. INGRASSIAE; vel juxta alios *COLVMBO*, aut diligentiss. Bartholom. EVSTACHIO. Quartum autem Orbiculare vel Cochlear cognominatum alii *Fr. de le bœ SYLVIO*; alii *LINDENIO*; nonnulli *Cæcilio FOLIO*; Conf. *Th. BARTHOLIN.* A. R. libell. IV. c. 7. p. m. 714.

§. 19. In Vasis novis aperiendis quam ampla fuit messis. Testatur hoc messis aurea *HEMSTERHVSII*; & BLASII appendix ad *Veslingum*.

§. 20. VENAE LACTEAE inventæ ab *Casp. ASELLIO* Cremonensi, Professore Ticinensi, testibus *Greg. HÖRSTIO*, *Joh. Guil. MANNAGETTA*, *SENNERTO*, & *HILDEBRANDO* ap. *HÖFER* in *H. M. l. 3. c. 1. p. m. 128.* *Vop. Fort. PLEMPPIO* in *Fund. Med. l. 2. c. 8. f. m. 144.* *CL. Maur. HOFMANNO* & *KERKRINGO* in *proœm. obſſ. scil. A. C. cl. loc. XXII.* die 23. Julii primum observavit; scribentibus *Th. BARTHOLIN.* A. R. libell. I. c. 3. p. m. 607. *MOEB* in *fund. physiol. c. XI. p. m. 209.* *C. POSNER.* *disp. de Chylo* §. 57. Jenæ 1666. atque *Mich. SENNERTO* *disp. de Intestinis* §. 21. & *disp. de Sanguine* *probl. 1. §. 12.* Alii dicunt hoc factum cl. loc. XXVI. Quidam A. C. cl. loc. XXVII. uti *MOEBIVS Inst. l. 1. e. XI. p. m. 51.* Nimirum A. C. cl. loc. XXII. potuit primum videre: Anno vero cl. loc. XXVI. vel sequente publicis typis evulgare; sicut factum est *Mediolani* in 4to cl. loc. XXVII. & deinceps *Batileæ* cl. loc. XXVIII.

§. 21. *PANCREATICVS DVCTVS* latuit usque ad A. C. cl. loc. XLI. ubi in autumno apparuerit in Gallo indico t. t. domestico *CL. WIRSVNGII*, *Bavarii*, *Med. D. Exc. Mauritio HOFMANNO*, h.t. Archiatro Elect. Brandeb. & P. P. Primar. Altorfino, Fautor i atque Amico nostro honoratissimo, ceu refert *Th. BARTHOLIN.* A. R. l. I. c. 13. p. m. 113. Verum *CL. 7. P. BRVNO* *disp. de purgandi modo ac viis* 8. 42. *Præside ipsomet Celeb. Maur. HOFMANNO* 1652. Altdorf. ait primum ab hoc inventum 1642. in gallo Indico. Ad eundem queque annum ponit *Regn. de de GRAEF* *Exerc. de succi Pancreat. natura & usu* §. 12. seg. Siquidem *WIRSVNGIVS* 1641. initio Martii hunc, occasione subpeditata ab *HOFMANNO*, demonstravit Patavii, ceu præsens inter alios videt. *Exc. Th. BARTHOLIN.* l. a. Atque idco ab hoc, tanquam ab Autore

Etoe audit Wirsungianus ductus, conf. Fr. de le boë *SYLV.* disp. Med. 2 th. 17. KERKRING. in proœm. obſſ. Hujus succum egregie delineaverunt feliciss. Fr. de le boë *SYLVIVS* passim in suis scribitis : Et ejus discipulus doctiss. Regn. de GRAEF tr. pecul. atq; Bernh. *SVALVE* tr. *Pancreas pancrene*. &c.

§. 22. Sequitur novum CHYLI RECEPΤ ACVLVM, ita PECQVETO inventori nominatum ; Conceptaculum DEV- SING. Exerc. de Chyli Motu §. 47. Aliis Chyli Stagnum, vesica, penus, teste Th. BARTHOLINO. Chyliferum saccum vocat Nicol. HOBOKENVS de sede anima p. 2.c. 4. art. 9. §. 1. Sac- cum lacteum J. v. HORNE ; it. lacteam vesiculam ID. in Microcosm. §. 30. utriculum membranaceum reputat Th. COR- NEL. Consentin. In homine Th. BARTHOLIN. A. R. l. i. c. 12. p. m. 104. seq. non nisi glandulas lumbares agnoscit, ad quas chy- lus per venas lacteas ex intestinis accedit. Inventor primus in bru- tis, est Joh. PECQVETVS ; Diepæus, Medicus Gallus, testibus Th. CORNEL. Consent. progymn. VI. p. m. 251. Th. BARTHOLIN. DEV SING. l. a. KERKRING. de GRAEF, M. SENNERT. disp. de Sanguine probl. 1. §. 13. &c. Hic enim Patisiis A. C. clo lœc LI. inven- nit, Th. BARTHOLIN. de Lacteis thoracic. c. V. p. m. 15. C. POSNER. disp. de Chylo §. 8. & testatur ipsemet INVENTOR in tr. Experim. nova Anatomica cap. 2. Hardervvic. 1651. in 12. In homine vero primum observavit Illustr. Th. BARTHOLIN. ceu patet passim ex Ejus scribitis, præcipue de lact. thorac. it. A. R. & Centur. I. hist. Anat. &c.

§. 23. Inde exoritur novum itidem inventum, DVCTVS np. THORACICVS: aliis Ductus lacteus thoracis, Lacteæ thora- cicæ, Ductus Chyliferi, seu rami lactei, DEV SING. Exerc. de Chyli motu §. 47. BILSIVS tamen roriferum censet appellan- dum teste EODEM ib. §. 58. quamvis male juxta Th. BARTHOLIN. A. R. p. m. 620. Immo ipse BILSIVS respons. ad Epist. Tob. Andreæ p. m. 7. vasorum fermentiferorum maximum afferit. Adscendit au- tem hic ductus thoracicus e glandulo mesenterii sacculo, seu re- ceptaculo chyli, usque ad venam subclaviam, ad quam succum su- um me-

um modo chylosum, modo lymphaticum (sive roriferum appelles) vide DEVISING. l. a BILS. atque WHARTON. *Adenogr.* c. 17. p. m. 107. Inventor primus in brutis, est PECQVETVS, testibus iisdem qui supra §. 22. it. G. SEGERO *de Lympha Bartholin.* artic. I. p. m. 12. MOEBIO in *fundam. physiol.* c. I. p. m. 11. BARBATO *de sanguine & ejus sero* p. m. 7. Joh. Alb. HV SWEDEL ap. SEGER. *Epist. 5. de Lympha Bartholin.* p. m. 52. Scil. A. C. clo loc LI. *Regn. de Graef. de succo Pancr.* c. 1. p. m. 3. Συνεγίτως Pecqueti celebratur Joh. van HORNE Anatomicus Leydensis; qui eodem tempore, alterius nescius, & publice demonstravit & libello conscribito exhibuit teste DIEMERBROCK *Anat.* l. 1. c. 11. p. m. 48. In homine vero ipse CL. Th. BARTHOLINVS primum vidit, ceu passim illud profitetur. Afferit equidem CL. WHARTONVS *Adenogr.* c. 17. p. m. 106. ex indicatione D. Georg. ENTI ductum thoracicum chyliferum ante Centum annos jam tum observatum & evulgatum a Celeb. Anatomico Bartholomaeo EVSTACHIO, *libro de Vena sine pari antigrav.* 13. p. m. 301. Venetiis 1564. edito Addē CL. ELSHOLZ. *clysmat. nov.* cap. 1. p. m. 2. Verum uti quædam rudia ibi adhuc sunt, tamen non plane de nihilo sunt, si locus ipse inspiciatur, dum satis clare eum describit, fatetur tamen ipse EVSTACHIVS ejus finem sibi esse obscurissimum, & adhuc non bene perceptum. Vide DIEMERBROCK *Anat.* l. 1. c. 11. p. m. 49.

§. 24. Sequuntur DVCTVS LYMPHATICI, qui sunt vascula tenuissima venis sanguineis magis conspicuis plerisque in gyrum associata, teste Excell. D. D. BRVNONE Fautore & Amico honorat: *in dogm. med. General.* p. m. 65. Hos adinvenit illustr. Th. BARTHOLINVS ὁ ἀστυμαθέσας, ceu & ipsem testatur *Cent.* 1. *hist. anat.* 23. p. m. 40. & *tr. peenl.* c. 2. p. m. 210. (ap. HEMSTERHVIS) it. N. STENON. *in dedic. obff. anat.* MOEBIVS in *fund. physiol.* c. 1. p. m. 12. & c. 12. p. m. 252. DEVISING. *in vindic. fetus extrauterum* sect. 5. p. m. 109. KERCKRING. *in proœm. obff.* SACHS. *in Oceano macromicr.* §. 77. &c. Scil. hos observavit in canibus dissectis, in primis XV. Decembr. clo loc LI. & IX. Januar. clo loc LII. Sed pro lacteis eos habuit. At XXVIII. Febr. clo loc LII. adjuvante CL Mich. LYSERO in cane satis magno primum invenit & nominavit, vide CL. Th. BARTHOLIN. *de Vasibus Lymph.* c. 2. p. m. 210. seqq. & A. R. libell. I. c. 3. p. m. 622. additque p. 622. eadem sibi

Bartholino asseruisse CL. Mart. BOGDAN. in duplice *Apologia*. Verum palmam illi vult facere dubiam CL. Olans RVDBECK, Suecus. & Prof. Vbsaliensis, qui de semet testatur in dedic. ductnum hepat. a quos p. m. 257. (edit. HEMSTERHVIS) it. cap. 1. & 6. se incidisse in illorum notitiam A. C. 1650. primum teltemque vocat Serrissimam Reginam Sueciæ Christinam, & tr. pecul. c. 6. ait se conspexisse primum cl. loc. L. 27. Januar. postmodum 8. Febr. Deinceps 6. Martii cl. loc. LIII. ac denique 19. & 30. Octobr. ultimo vero 27. April. cl. loc. LIII. Hunc quoque inventorem laudat T. SCHENK schol. part. part. 3. c. 5. p. m. 239. & diss. de sero sangu. c. 4. p. m. 32. aliiq; Vtrumq; vero & CL. Bartholin & Rudbekium auctores laudat circa A. C. cl. loc. L. seq. Regn. de GRAEF de succo pancreat. c. I. p. m. 5. & DIE MERBROCK Anat. l. i. c. 12. p. m. 58. Sed ecce tertius intervenit, cui poscit hanc inventionem WHARTONVS Adenograph. c. XV. p. m. 89. qui statuit contra Th. Bartholin. horum vasorum verum auctorem esse D. JOLIVIVM, Collegam suum, qui primus invenerit circa A. C. cl. loc. L. Illi consentiunt GLISSON. & CHARLETON oœcon. anim. Exerc. IX. p. m. 170. Verum Th. BARTHOLINVS in spicileg. ait tunc., ubi primum exhibebat, se nescivisse Jolivium natum. Nos modestiam CL. BARTHOLINI A. R. p. m. 622. probamus: nec tamen dubitamus unam rem multis diversis tempore patere posse. Et posterioribus istis diobus, Jolivio videlicet. & Rudbekio derogat quoque P. J. SACHS. Ocean. macromicroc. §. 78. Joh. RIOLANVS HIGHMORO adjudicat, sed male juxta SACHS. l. a. Immo idem RIOLANVS illa vasa nec VESALIO ignota fuisse autumat. Verum ex invidia; satis æque judicante CL. SACHSIO l. c. CL. Conr. Viel. SCHNEIDERVS l. d. Cattarrh. singular. p. m. 523. ait. se A. C. cl. loc. XXXVIII. Jenæ demonstrasse; ceu ex eo refert GARmann. tr. d. ovo humano §. 144 p. m. 7.

§. 25. Circa VASA SPERMATICA quam sudavit recentiorum diligentia Anatomicorum? Videre est ex Regn. de GRAEF tr. de Organ. generat. J. ROGERSII tr. de Spermatoz. c. 3. p. m. 409. seqq. WHARTON. in Adenograph. c. 28. seqq. CHARLETON. Oœcon. Anim. Exerc. X. §. 8. Th. BARTHOLIN. A. R. l. i. c. 21. p. m. 202. seqq. DIEMERBROCK Anat. l. i. c. 21. Joh. van HORNE in prodroma sua
ruer

rum circa partes generationis in utroque sexu obff. ad Roflincium (Lugd. Batav. 1668. in 12.) &c.

§. 26. Adeſt aliud Corpus glandulosum circa renes intra ſeculum ferme adinventum quod ipſemet Inventor Glandulas nominat, & poſt eum Archangelus PICCOLH. atque BAVHINVS teſte Th. BARTHOLIN. A.R.l.c.18. p. m. 188. ſic Glandulas quoque renales voçant Fr. de le Boe SYLVIVS diſp. med. V. §. 28. & WHARTONVS Adenogr. c. XIV. p. m. 77. Renes ſuccenturiatos explicat ful. CASSERIVS Placentinus, CL. Th. BARTHOLINVS A.R.l.c.18. & Cent. I. hist. anat. 14. p. m. 29. alibique Capsulas atrabilarias; Quod minus probat WHARTONVS Adenogr. l. a. p. m. 78. qui potius nominare amat glandulas ad plexum: ſive glandulas ad plexum nerveum ſitas. Conf. DIEMERBROCK Anat. l. i. c. 18. p. m. 108. Inventor celebratur Bartholom. EVSTACHIVS Eugubinus teſte Th. BARTHOLIN. A.R.l.c.18.p.m. 188. Huncque in eandem rem allegat quoque WHARTONVS Adenograph. c. XIV. p. m. 78. Nos in praesenti cadavere ſatis egregios invenimus in homine ceteroquin, uti dicitur, ſatis faceto & curis ſoluto, interius inſtar lienis putridi mucidos ex fulvo. Credimus uſum habere Communem glandularum; aquam videl. inibi ſequeſtratam referre ad venas emulgentes: ut ſangvis per arterias ſimiles allatus & in renibus ſero ſuo orbus fluidior poſſit redire &c.

§. 27. Supersunt & GLANDVLÆ INTESTINORVM. Has noſtra ætate primus Th. WILLIS tr. de Medicament. operationibus, intimæ intestinorum tunice, vel potius crustæ bombycinæ assignavit, quantum ſcit CL. J. C. PEYER in prefat. ad Lect. de Glandulis Intestinorum. Nim. WILLIS pharmaceut, Rational. part. I. ſect. I. c. 2. p. m. 12. ait crustam intestinorum interiorem & villosam in poſtica ſeu convexa ejus ſuperficie, qua tunice nerveæ cohæret, glandulis annulatis numerosiſſimiſ ubique conſitam eſſe: Alias tamen eſſe a ſuis videtur innuere CL. PEYERVS l. a. & in Instituti proœmiali designatione p. m. 5. edit. Schafhus. 1677. in 8. expreſſe ait ab Anatomicotum nemine, quantum ipſe quidem viderit ſatis exacte traditas has glandulas. Verum ſimiles jam meminit PECHLIN de purgant.

c. 34. p. m. 465. in ventriculo (œsophagi glandulas meminit MEIBOM.
de vasis palp. nov. lit. B. 4. & seq. 1666.) In ipsis v. intestinorum tunicis in-
tertexti suspicatur c. 36 p. m. 506. Ex hoc, it. WILLIS. SWAMMER-
DAM in uteri muliebris fabrica & STENON. quoq; præsubponit Exc.
WEDEL. meus physiol. f. 3° c. 12. p. 131. & 135. Describit autem genera-
liter PEYER in Exerc. part. I. c. 1. p. m. 7. ita: Tenuia perfectiorum animalium
intestina accuratius perlustranti, crebra hinc inde variis intervallis, corpus-
lorum glandulosorum agmina sive plexus se produnt, diversa magnitudinis
atque figura. Primo enim exigui in intestinorum principia: dein grandiores
in ipsorum progressu; denum maximi in eorum exitu conspicuntur. Est
Eubi ingens intestini tractus, hujusmodi plexu glanduloso dense ac velut race-
marum constitutus adparet: Idque circa Ilei extremitatem fere perpetuum est, cui
glandulae haec adeo videntur domestica ac necessaria, ut quamvis cetera subin-
de intestina, tamen hoc iis nunquam destituatur. Imo sicubi in Duodeno at-
que Jejuno desint, in Ileo defectus ille numero subpletur. Horum vero ple-
xuum facies modo in orbem concinnata, moda in ovi aut olive oblongam,
aliarumve angulosam ac magis anomalam disposita figuram cernitur. Intra-
singulorum autem plexuum spharam sive ambitum, glandulae nunc plures,
nunc pauciores subsistunt: Aliquando decem tantum manipulationi; sepe
viginti, quadraginta aut plures catervatim junguntur: interdum multitu-
dine pene innumerabili, in quendam quasi exercitum concurrunt, atque
insignem intestini tractum obsident. Primum autem illas observavit
et. Iac LXXXIII. in Fele domestica ceu scribit cap. 2. p. m. 11. Harum
glandularum magnitudo pro animalium mole ac etate variat: plerumque mi-
lii semen aut raphani, nonnunquam & Lithospermatis aequaliter: alibi hos
quantitatis terminos aut superare, aut infra subsistere visuntur. In recens
natis sive infantibus sive brutorum catulis, non semper, aut denum indagine
solerti reperiuntur. Color tam plexuum, quam glandularum iis contenta-
rum, nunc pallidus, nunc aliquantulum rubicundus adparet; interdum
plane candicant, & liquor glandularum papillis, expressus, etiam albore
quodam imbutus cernitur. Nos bona nostra, & complurium adstan-
tium Dnu. Spectatorum fide assertimus, in præsenti cadavere nos da-
ta opera investigasse exacte satis: Sed nil invenisse, nisi circa fi-
nem ilei unicam ex obposito mesenterii intus ad magnitudinem fa-
bx, & quasi e multis conflatam: quam ubi dissecuimus satis liga-
mentosam invenimus, prætereaque nihil: Potuit forte & hoc ac-
cidere, quod ab aliquot jam diebus cadaver tractaverimus: aut quod
intellina.

Intestina multa aqua fuerint elota; aut quod disparuerint &c. idemque CL. Inventori nihil detraetum volimus.

§. 28. In Censu: recens inventorum veniunt quoque GLANDULAE & DVCTVS SALIVALES. Duplices autem sunt: vel superiores, vel Inferiores. Inferiores delineat Th. BARTHOLIN. A. R. l. 3. c. 12. p. m. 542. His inventores dantur Francisc. GLISSONIVS Anatomi Hepat. c. XLV. p. m. 529. atque Th. WHARTONVS Adenograph. c. XXI. Eosdem laudant etiam DEVISING. Inst. Anat. part. 3. c. 7. §. 9. Exercit. de Ichyificatione §. 11. & Exercit. de chyli motu §. 59 Exc. Conn. Viat. SCHNEIDER. de Catarrh. l. 3. sect. 1. c. 11. p. m. 423. seqq. Th. BARTHOLIN. Epist. ad Hoboken. p. m. 74. & alibi Gerh. BLASIVS comm. ad Vesling. Anat. p. m. 154. DIEMERBROK. Anat. l. 3. c. 24. p. m. 458. KERCKRING. in pref. obss. Franc. PIENS de Febr. l. 1. c. 5. p. m. 27. Regn. de GRAEF de succopancreat. c. 1. p. m. 5. seq. &c. Magis tamen a Whartono denominare discipiunt Joh. van HORNE microc. §. 19. DEVISING. Exercit. de Alum. Elaboratione &c. Whartonomque publici juris cl. loc. LX inventionem fecisse scribit I. F. SCHENCK. schol. Part. p. m. 240. Verum Regn. de GRAEF l. a. ait Whartonom jam A. C. cl. loc. LV. invenisse. Quamvis jam olim antiquis Medicis innotuisse alii velint. Nempe GALENO l. xi. v. p. c. 10. suis cognitos statuunt CL. Th. BARTHOLIN. Cent 3. Epist. 50. p. m. 208. PIENS de febb. in gener. p. m. 27. atque CL. Joell. LANGELOTT. ap. Th. BARTHOLIN. l. a. Epist. 63. p. m. 253. Verū, quæ glandulæ ibi intelligantur; adhuc indubio est, quod non male movit CL. C. HOFMANN. in. nott. ad Galen. V. P. n. 804. Sed nodus nondum est solutus, EBN-SINA qq. describserit l. 3. Canon. fer. 6. t. 1. c. 1. quod prolixe ita statuunt Th. BARTHOLIN. & cum eo LANGELLOTT. PIENS, DIEMERBROCK l. aa. &c. item HALY ABBAS 3. Theor. c. 16. atque ISAAC. testibus iisdem ibidem atque CL. Th. BARTHOLINO Cent. IV. Epist. 4. p. m. 18. ac Epistola ad Hoboken. p. m. 75. Denique Jacobus CARPVS in Mundinum p. m. 401. (ceu ex eodem Carpo BERENGARIO refere CL. de FREN ap. PIENS de Febr. tr. in genero c. V. p. m. 27. DIEMERBROCK. l. a.) aperte indigitaverit. Conf. Th. BARTHOLIN. tr. defens. hepat. p. m. 575. allegante GARMANNO tr. de Ovo humano §. 14. p. m. 7. Nos, quemadmodum non negamus Galeni locum penitus inspectum εν πλαται posse

posse multa involvere: Accuratam tamen rei definitionem potius Whartono tribuimus *disp. pecul. de saliva & vasis sal. valibus c. IV.* p. m. 14. Heidelberg 1673. cum DIEMERBROCK *Anat. l. 3. c. 24. p. m. 458.* Eorum descriptionem vide sis ap. Th. BARTHOLIN. *A. R. l. 2. c. 11. p. m. 445.*

§. 29. SALIVALES DVCTVS SUPERIORES nec ita pri-
dem inventi. Hi ab utroque latere in parotide glandula ramifi-
cationes spargunt, & ab eadem oblique descendunt sub cute; cen-
trum musculi buccinatoris perforant, & amplio foramine desinunt in-
tra cavum otis, in quod humorem salivalem eructant, scribente:
Joh. van HORNE in Microcosm. §. 19. p. m. 28. De inventionis gloriai
(uti fere ubique sieti assolet.) contendunt CL. Ger. BLASIVS Med..
Prof. Amstelodamensis *Med. General. p. m. 64.* & Dn. Nicol. Steno, Da-
nus, olim Anatomicus maxime industrius, nunc Episcopus Titiopolitanus in *prodromo Apologiae, & tr. de muscul. & Glandul. p. m. 34.*
Vterque honoris sui strenuus vindex in scriptis publicis & apud Th.
BARTHOLIN. *Cent. 3. Epist. 24. & 43.* CL. Stenonio adstruunt
Joh. van HORNE l. a I. T. SCHENK Schol. part. l. ult. part. 3. c. 7. p. m. 241. additque cl^o loc^o LXIII. ab eo editos. it. *Regn. de GRAEF. de
succ. pancer c. 1. p. m. 6.* Et ad hunc inclinant qq. Th. BARTHOLIN
Epist. ad Hoboken. p. m. 74. KERKRING. in *procœm. obff Fr. de le Boe:
Sylvius Prax. l. 1. c. 10. §. 2.* Joh. v. HORNE & Celeb. WEDEL Phy-
siol. *s. 3. c. 7. p. m. 111. &c.* CL. Blasio autem HOEOKENIVS alii-
que. Utrique CL Th. BARTHOLIN. A. R. l. 3. c. 9. p. m. 523.
Et componit, dum historiam eorum describit rem ita DIEMER-
BROCK *Anat. l. 3. c. 24. p. m. 459.* inquiens: *Præter dictos salivales, ad-
huc aliud duo, utrumque unus, anno 1661. mense Januario a D. Joan van
HORNE in publico Leydensi theatro Anatomico demonstrati fuerunt, quos
ille Ductus Stenonis appellavit, a Nicolao Stenonis, Dano, qui
illi primus eos ostenderat, in corumque cognitionem casu inciderat, dum
Amsterdami aliquandiu ante cum hospite & Preceptore suo Gerardo Blasico
Medicinae Professori, caput ovulum diligentius perlustraret.* Hinc pos-
modum inter Blasium & Nicol. Stenonis lites oborta sunt, & primæ inventio-
is gloriolam editis libellis singuli sibi vendicarunt. *Quid si, ut illæ lites inter
hos amicos dirimantur, utrumque in ista inventione parem constituamus.
vel dicamus Blasium in ovulo; alterum in humano capite illos primo inver-
nissemus?*

nisse? Nim. invenit N. STENO 7 April. clo loc LXI. cum caput ovillum secatet, ut ipsemet scribit ap BARTHOLIN. Cent. 3. Epist. 24. Nos in præsenti Anatome utrinque satis egregios invenimus ex parotide vereconglomerata & satis magna lato principio ex euntes ferme ad tenuis calami scribtorii crassitiem & omnibus Dnn. Spectatoribus palpando suis manibus dedimus.

§. 30. Alios NOVOS SALIVALES DVCTVS proponit CL. DIEMERBROCK. Anat. I. a. p. m. 459. his verbis: *Præter hac (priora sc. Stenoniana &c.) adhuc plura alia minima in ore existunt, præcipue in palato & buccis (de his ante dictum) quæ hactenus pleraque invisibilia latent; Verum saliva ex iis partibus transiit docet, per talia aliqua vascula, aut per poros membranae investientis, salivam ex multis exilibus glandulis intra membranam sitis, exstillare: Per quorum pororum constrictiōnem interdum a salivali liquore intra membranam detento; interius in buccis & palato tumores indolentes oboriuntur, qui multoties brevi tempore, vel insensibiliter, vel cum multa spuitatione solvuntur, vel Chirurgi instrumento aperiendi veniunt.* Et jam olim videtur quoque tetigisse STENO; ceu legere est in nostra differt: de salivalibus vasis c. 4. p. m. 16. Nim. τὸ σῶμα ἡμῶν ξύππει καὶ ξυμπνεῖ καὶ ξυμπάθεια πάνται, juxta COL effatum.

§. 31. Novas GLANDVLAS & VASA nova LACRYMALIA in oculis describunt CL. J. T. SCHENK. in Schola partium part. 3. c. 7. p. m. 242 seq. WEDEL. physiol. f. 3. c. 26. Inventori Nicol. STENONIO tribuunt, quod & faciunt Th. BARTGLIN. A. R. I. 3. c. 8. p. m. 512. atque H. MEIBOMIVS de novis palpebrarum vasis lit. B. 2. b.

§. 32. *Præter hac (sunt verba Magni Th: BARTHOLINI A. R. I. jam c.) in utriusque palpebra extrema ora, seu tarsi interna parte, Ductus seu ostiola ultra XXX in toto limbo describit Henr: Meibomius, a se observata, ex totidem distinctis glandulis, quæ pressæ humor rem fundant per ostia hac limbi. In superiori tarso longiores sunt, quia & palpebra latior, nec recta feruntur: In inferiori & recti & breviores. DUCTVS HYGROPHTHALMICOS vocat BORRICHIVS, cui qq. forsan eadem tempore visi sunt; quos potius HYGROBLEPHARICOS dicendos vult SEGERVS: quia intra orbitam inque palpebras se exonerant. Nim. CL. Inventor Henr. MEIBOMIVS Medicus elegantissimus in Epist. ad Exc. Joel. Langellot. de vasis palpebrarum novis. Helmstad. 1676. edit. ea plenius describit lit. B. 3. a. seq. docetque alia esse ab iis, aut saltim longe.*

longe clariora, quæ *Dominicus MARCHETTIS Anat.* p. 296. de extenui anguli oculorum duobus fotaminibus propo~~suit~~uit. Invenit autem primum. Exc. *MEIBOMIVS* clo^{lo}bc LXIII. ceu testatur in laudata *Epist. lit. B. i. a.* Eadem in limbis palpebrarum capitis vitulini longe plurima, pulcroque disposita ordine, oculo, cultro, setis investigavit Exc. *J. D. MAJOR* in *Colleg Med. Curios. specim.* 3. §. 11. additque flatu similiter investigare vix licuisse, ob laxitatem & teneritatem obliquitatemque aquosorum ductuum; simulque inventorem CL.H. Meibomium laudat, quod & facit Exc. *WEDELIVS Physiol.* s. 3. c. 26. p. m. 184. uterque Fautor, Collega & Amicus astimatisimus.

§. 33. *CVTIS* sub porulis *GLANDVLAS* lyncei Anatomicorum hujus seculi oculi fecere clariores: siquidem CL. STENONIVS observavit singulis poris suam glandulam subjacere quæ vel major est in ægris, vel minor in sanis. Major est in iis qui sudant multum & sape. Ad has glandulas pororum miliares per transversum excurrens nervus hiat, *MALPIGHIO* notante, itinmo ipsæ arteriæ. Ex minimis his glandulis excernitur per totum sudor &c. referente CL. Th. BARTHOLINO *A. R. l. i. c. 2. p. m. 21.* Glandulas ejusmodi miliares in pectoris qq. cute publice demonstravit Exc. Carol. DRELINCVRTIVS, ceu vidit & retulit CL. PECHLIN. de purgant. c. 34. p. m. 472. qui antea p. 471. ita: *Latent cutem inter & pinguedinem substratam glandula, qua copiosum serum, maxime vero ad motus augmentum in se recipiunt, perque suos ductus revomunt.* Haec glandulae oculo anatomico patent, modo subtili manu expediantur, quod vel in femorum pinguedine, aut passim in leucophlegmaticis felicius tentatur. Pergit paullo post p. 472. *Ab hocce glandularum subtegmine tubuli etiam non nulli exponriguntur: omnibus enim glandulis sua sunt excretoria, in ultimam continuati cuticulam vix, & nisi a sudante sero, patentes.* Sed & aliquot in partibus tractim digitis mulcendo humor hisce osculis emungitur serosis, ut in digitorum pulpa & alibi corporis, disposito jam ad sudorem sanguine, plus nullies expertus sum. Hinc BLASIVS qq. *Anat. hominis l. i. c. 2. p. m. 2.* statuit cutis substantiam membranaceo - glandulosam. Hoc jam antea qq. olfecit Joh. v. HORNE, ubi in *microcosm.* §. 64. duplicem cutis substantiam exposuit, exteriorem sc. nerveam, albam, porosam: interiorem vero carneam & velutinam.

NB. par-

NB. parvis glandulis refertam. Hinc GARMANNUS de *Miraculis mortuorum l. I. tit. I. §. 16. p. m. 6.* Ait pilorum humorem quo nutriuntur hærere in Cutis glandulis. *Quid enim (pergit) Cutis, nisi glandulosa substantia?*

§. 34. Scilicet CL. STENO ap. Th. BARTHOLIN: Cent: 3. Epist. 65. p. m. 263. eas prescribit Lugduno-Batav: 9. Januar. st. n. clo loc LXII. Adeoque jam viderat clo loc LXI. Eodem die & anno ex eodem Lugduno Batav: ad Eund: Bartholinum (uti legere est Cent. 3. Epist. 97. p. m. 420.) scribit hæc Exc: D. BORRICHIIUS de Anatome Typographi a Ioh. von HORNE administrata: *Labia, quod tumidiora deprehenderentur, aperta, magnum glandularum numerum statim sub cute ostendebant; postridie privatim aperta crura itidem, infinitas glandulas sub cute latere docebant, ut forsitan non incredibile sit annexas esse per universum corpus cutis interiori faciei glandulas minutissimas, ex quibus sudor exprimatur, adeo, ut pori corporis non sint nisi harum glandularum minuti ductus, esse autem has glandulas in sano corpore adeo minutas, ut visum pene fugiant, in morbo conspectiores.*

§. 35. VALVULÆ VENARUM succedunt, quas Ostiola vocavit Hieron: Fabric: ab AQVAPEND: tr. pecul: de illis it: ROLFINC: dissert: anat. l. V. c. 14. p. m. 860. Cum vero aliquam multi auctores eas partim concise, fuse partim & adtigerint & tractarint, videbor post Homerum Iliada scribturus. Eredit me tamen conatus Ampliss. Th. BARTHOLINI; qui A. R. libell. I. c. 2. p. m. 594. eas tractaturus; ait: *Quia vero hæc de valvulis venarum doctrina paucis cognita est, exactius, more nostro in rarioribus usitato eam proponemus.* Sunt autem illæ definiente AQVAPEND: l. a. membranula aliquot tenuissima (ita vocat qq: SPIGEL: H. C. F. l. V. c. I. recte tamen CL. Th. BARTHOLIN: l. a. p. m. 594. seq. limitat; aitque in orificiis vasorum cordis esse Crassas) in interna cavitate venarum. quæ potissimum in artus distribuuntur per intervalla nunc singulatim. nunc geminatim dispositæ, ac sursum quidem, versus venarum radicem, orificium habentes; infra autem clausæ, & non dissimilem formam exterius præse ferentes, ac nodi in plantarum ramulis & caule apparent. RIOLANUS diff. de valvulis venarum in principio ait esse veluti

appendices tunicæ venarum intra cavitatem suam eminentes. E membrana quadam tenuiore, ac ipsa vena est constare scribit SPIGELIUS l. a. Figura prorsus similes sunt valvulis illis, quæ in corde reperiuntur, adtestante SPIGEL l. a. videlicet Sigmoides sive semilunares testibus HARVEI Exerc. I. Anat. de Motu Cord. p. m. 120. RIOLAN: diss: de valvul: venar: Conjunctim ut plurimum geminæ reperiuntur, utrumque scil. una, interjecto spacio distantes IDEM ibid. Neutquam vero spectant versus partes, uti opinatus est AQVAPENDENS l. a. Sed versus Cor, HARVEI l. a. p. m. 120. seq. HIGHMORVS disquis: Anat. f. m. 50. Cavitate sua (inquit SPIGEL: l. d.) venæ cavæ truncum spectant; at convexa sede exteriore artuum partes. RIOLAN: l. a. p. m. 104. dicuntur situ diverso alternatim positæ, ita ut sequentis membranulæ latus, præcedentis convexam partem respiciat. adde HARVEI. l. d. p. m. 120. Tota res avloψia patet. Poterit quoque quilibet in semet ipso rem probare, in cubito præcipue superius, ceu multotios in memet expertus sum, aliique mecum: si nim: versus digitos & extorsum altera manu venas (Præcipue cephalicam dictam ejusq; ramos) premendo tentes; circa valvulas intus latitantes observabis exterius durum tuberculum renitens, instar nodi alicujus: Secus autem eveniet si a carpo versus humerum protrudes in venis sanguinem, nihil enim tunc obstat; testibus HARVEIO l. a. p. m. 124. seqq. SPIGEL H. C. F.: l. V. c. 1. Th. BARTHOLIN. A. R. p. m. 594. qui addit etiam apparere in vivorum brachiis ad phlebotomiam ligatis; quibusdam vero, ut baulis & rusticis varicum modo in cruribus intumescere. Iconem quoque expressam proponunt spectandam HARVEI. atq; BARTHOLIN:

§. 36. Inveniuntur autem ejusmodi valvulae non solum in venis majoribus circa Cor; sed etiam in majoribus venarum ramis, in primis in illis, qui in artus disseminantur, teste SPIGEL: H. C. F. l. V. c. 1. p. m. 180.

Sic VESALIUS in Exam: obff: Fallop. notat a CANANO sibi propositas fuisse membranulas in majoribus venis, quales exstant in corde: ap. RIOLAN. l. a. p. m. 105. In truncо cavæ ex hepate prosiliensis, RIOLAN. p. m. 105. Et Carol: STEPHANVS ap: eund: Nunquam tamen se observasse scribit RIOLAN. p. m. 106. Th. BARTHOLIN. A. R. libell. I. c. 2. p. m. 595. ait: In cavæ truncо non reperiuntur, quia in divaricationibus posita valvula regressum satis inhibent; nec mon-

ram in truncō Copia trahit. Unicuique tamen cavae surculorum orificio in brutis, ubi in cavam inhiant, valvula apposita est, scribente *Nathan*. *HIGHMOR*: disq. anat: l. 1. p. 3. c. 1. f. m., 50. In artuum venis, *RIOLAN*. p. m. 104. In CAVA DESENDE NTE duas interdum quatuor observavit *RIOLAN*: in *Enchir: Anat:* & diff: de *Valvul*: *Venar.* p. m. 106. In Emulgentibus; *VESAL*: *HARVEI*. p. m. 121. & *RIOLAN*. p. m. 107. In ramis mesenterii versus portae venam; *HARVEI*. & *RIOLAN*: l. aa. Dantur quoque in truncō venae portae; quamvis nullas viderit *RIOLAN*. p. 107. In Iliacis ramis prope Coxendicem *HARVEI*. p. m. 121. In Cruralibus *Jac. SYLVIUS* ap. *RIOLAN*: p. m. 105. & 107. *HARVEI* l. c. In Saphæna, *RIOL*. p. m. 107. In Azygiore ex mente *Jacobi SYLVII* ap. *RIOLAN* p. m. 105. Harum Auctorem esse *CANANUM* scribit *AMAT*: *Lusit. C. 1. cur. 51. VESAL*: in *Ex:f. 83*. Conf. *C. HOFMANN* *Apol. pro Galen.* l. 2. f. 4. c. 64. In Jugularibus; *RIOL*. IB. *HARVEI*. p. m. 121. In Jugulari interna *RIOLAN*: p. m. 104. & 106. negat tn. *AQVAPEND*: & *Th. Bartholin. A. R. libell. 1. c. 2. p. m. 595*. quia difficulter sursum regreditur sanguis venosus sua sponte gravis, nec repagulo ibi indiget. In externa jugulari *RIOLANUS* negat; ratio vero ejus est calva. Quin in suspensi venis Jugularibus, præsertim dextra externa valvulam semilunarem observavit *Cl. Joh. Rud. SALZMANNUS* in obss. *Anat. 10. Febr. 1609*. quæ tamen non sursum sed deorsum spectabat, ita ut potius adscensum quam descensum sanguinis impedire posse crederetur. Et revera hoc non miratus esset Optimus Vir, si ipsi innotuisset Sanguinis Circulatio, cuius tunc nec vola nec vestigium in scriptis erat. Axillaris duas habet in exortu suo seriatim dispositas; *RIOLAN* p. m. 106. Hucque videntur referenda illa, quæ *CL. Nic. STENONIS* prescribit ad Immortal: *Th. BARTHOLIN*: quæque *Cent. 3. Epist. 65. p. m. 264*. ubi de ductu thoracico agit leguntur: *Nuper observavi illius (ductus thoracici) in vena cava ostiolum valvula satis magna & eleganti adversus regurgitantem sanguinem munitum, quæ eadem valvula etiam ductus lymphatici a collo descendensis exitum cludebat. Immiseram primo per modo dictum lymphaticum setam in ipsam usque cavam, hinc & per ductum thoracicum*

in eandem axillarem viam tentans, eo vix tandem penetravi. Cum itaque in ipsa cava versari setas deprehenderem, aperui illam, & simul in conspectum produxi bina ostiola sibi admodum vicina, & communi valvula telta. In Venis Colli cerebrum subeuntibus RIOLAN. p. m. 104. cervicalem vero non habere statuit p. 106. forte præter rationem. Humeralis duas vel tres valvulas obtinet; RIOLAN. p. 106. In Brachialibus Iac. SYLVIUS ap. EUND. p. 105. Hicque in Cephalica & Basilica innumeratas vidit alternatim collocatas p. 106. In Coronalis orificio RIOLAN. Ib: In umbilicali vena nullas esse statuit HOBOKEN. Anat. secundin: hum. p. m. 89. seq. 139. 192. 233. 298. & 481. credo tamen acutius inquisituro forte etiam apparituras. In venis externis exiguis non dari scribit Th. BARTHOLIN. A. R, p. m. 595. quia ob parvitatem non indigebant, nec metus ullus a regressu propter viciniam pellentium partium & arteriarum. Credo tamen forte non defore; Sed opus Argo est, qui totus sit oculus, cum propter exilitatem vix oculo nudo conspici poterunt; forte microscopia heic opem ferrent. De numero earum ita: CL. Th. BARTHOLIN: l. a. p. m. 596: Numerus omnium variat, ut & intervalla. Sunt enim plures valvulae in iis (1.) Qui Melancholico sanguine abundant, aut e contra bilioso & tenuissimo, quod interque humor & facile pellenti resistat, & facilis pondere suo & tenuitate semel pulsus refluit. (2.) In corporibus magnis, aut magis carnosis, ideoque plures venas habentibus. (3.) In iis, qui vasa habent latissima. (4.) In iis, qui longas rectasque venas habent, nam in obliquis impeditur nonnihil a recursu ex obliquitate Sanguis. Numerus certus non constat, quia novæ quotidie deteguntur & valvulae & vasa. Nonnulli 108 valvulas numerant: Sed plures dantur. &c. DIEMERBRÖCK Anat. l. 7. c. 1. p. m. 516. Denique valvulas in venis Triplices imo & Quintuplices esse statuit KERKRING: obff. Anat. 4. quem vide omnino.

§. 37. Usum earum quod spectat, credit Iac. SYLVIUS, referente RIOLANO p. m. 105. usus ejusdem esse cum membranis oras vasorum cordis cludentibus. AQUAPENDENS statuit, ut sanguinem remorentur, ne confestim gravitate sua, aut fluminis instar in partes exterius ruat, unde superiores forte alimenti penuria laborent, inferiores vero perpetuo tumeant. Sed recte refutatur ab HARVEIO p. m. 121.

RIO-

RIOLANUS p. m. 104. ait esse, ut tanquam janitrices Sanguinis Cursum & impetum moderentur: in artibus v. consentit AQVAPEND: Conf. SPIGEL H. C. F. l. V. c^o 1. Hinc quoque PRIMEROSIUS contra Harvej. ait sanguinis motum valvulis in venis impediri, ita ut non tam subito redeat, quam affluit: Huicque non multum abludit Celeberr: Mauritius HOFMANNUS, Fautor atque Amicus noster honoratissimus (citante Lud. MILLERO disp. de Varicib. p. m. 7.) quando putat esse instar obicis atque remoræ; quo minus sanguis imitari queat nepam, velaque sua vertere & affluens refluere. Adstipulatur Beat. P. I. SACHSIUS in Ocean: macro-micro c. ff. 73. p. m. 70. His contrarium fovet opinionem HIGHMOR. disq. Anat. l. 2. p. 2. c. 5. f. m. 155; statuitque has valvulas potius sanguinis motum promovere, quam impedire, quia idem præstent officium, quale in cochleis & aquæ ductibus artificiales illæ valvulæ coriaceæ præstant &c. Nec abludit huic simili HARVEI. Exerc. Anat. l. p. m. 124. ID. IB. cap. XIII. p. m. 121. seq. vult factas ne a venis magnis in minores moveretur sanguis, & sic illas dilaceraret, aut varicosas efficeret; neve a Centro Corporis in extrema, sed potius ab extremitatibus ad Centrum progrederetur. Hunc quidem reprehendit RIOLAN. p. m. 104. sed non satis habet causæ. HIGHMORUS disquis: Anat. l. 1. p. 3. c. 1. f. m. 50. non male ita infit? *Quæ ad cava latera interiora adhaerentes, ac in orifica vasorum incidentes, ea exinde claudunt: quarum aliæ majores sunt, aliæ minores, surculorum magnitudini respondentes, sursum omnes ad Cor spectantes.* *Quarum usus in brutis multo major est, quam in hominibus, qui erecti incedunt.* Bruta enim, dum prona ambulant, pondus massæ sanguineæ cavam præterlabentis (cum pars hæc hepatis proxima infima sit) facile ora vasorum e jecore prodeuntium deprimit, eaque violat. Ideoque natura valvulas adposuit, ut sanguis & in cava præterfluat, & simul ex illorum vasorum orificiis emanet. Conf. Jac de BACK diff. & Corde sect: 3. cap. VI. ROLFINC. diff. Anat. l. V. c. 14. p. m. 865. Alex: MAUROCORDAT: de motu & usu Pulmonum c. V. per tot:

§. 38. Sed e diverticulo in viam redeundum est. Ecquis perutilium harum valvularum Inventor? Nimirum uti in omnibus noviter repertis accidit ut per ambitionem vel multi simul inventionis palmam sibi postulent; aut per invidiam antiquis deferant, de qua sæpe hi ne personum quidem cogitarunt: Sic quoque circa Valvulas venarum comparatum est; ut vel obtorto collo earum inventio rapiatur & referatur ad Antiquos,

§. 39. Non est dubium (sunt verba RIOLANI de Valv. p. m. 105.) istas membranulas venarum a veteribus animadversas , επανθίσμες dictas fuisse quod ex RUFFO EPHESIO probatur cap. 23. l. 1. (Verum in mea Edit : Lat. quæ est Henric. Stephani Fol. 1567. est lib. I. de appellat: part : corp : hum. cap. XXXIII.) Locum e mea editione adscribam : *Omnium autem, quos noverim, primus DIONYSIUS Oxymachi filius επανθίσμες* (quasi dicas efflorescentias) *nomem novum adinvenit; atq;* (in Edit : altera atque legitur) EUDEMUS επανθίσμὸν *venam appellari.* Sed mihi DIONYSIUS rem quidem *venæ similem, επανθίσμὸν, non idem tamen venam atq; επανθίσμὸν, sed quoddam aliud adventitium sanguinis receptaculum* (Græca RIOLANUS addit : ἀλλὰ τὶ καὶ ἄλλο επικῆλον αγγεῖον αἴματος) vocare vix est : Φλέβα, επανθίσμὸν Εργησίαν inculcans ac repetens. Neq; enim si rem eandem Φλέβα επανθίσμὸν putaret, ita unquam locutus esset. Nam et si nihil aliud επανθίσμὸς quam βλέψ est nihilominus ipse aliter sentit atq; appellavit. Sed quis Oedipus inde conjiceret has valvulas a DIONYSIO indigitari. Quidni posset aliquis suspicari, forte auriculas cordis tanquam venæ fimbriam s. extremitatem hoc nomine venire ? Forte varicem ? sed heic nihil definiam. επανθίσμες, ap. H. STEPHAN. in Thes. Gr. Lingv. tom. I. f. m. 448. est exornatio seu illustratio, quæ fit adhibendo floridos Colores Eadem habet SCAPULA in Lexic. In VULG. LEXIC. citatur ex DIOSCOR : pro Flore. Illustr. SALMASIUS Exercit : Plin. in Solini Polyhist. f. m. 255. b. ait : Spuma est επανθίσμος , aliud quam εκβρασμα scil. ap. DIOSCOR. l. V. c. 61. legitur επανθίσμος πορφύρας ; quod redditur a Marcello VERGILIO : Flos purpurea . Verum SALMASIVS l. a ait legendum επανθίσμος πορφύρας, ex purpurariis officinis desumptum , quod liceat purpurissum vocare. Repetit IDEM f. 1078. b. Procul dubio oritur ab επανθίζω floridum reddo ; quod ex LVCIANO & GREGORIO allegat BVDÆVS ap. STEPHAN. l. d. Alias επανθίσμα significat efflorescentiam , atque idem quod εξανθημα apud HIPPOOCR. l. Prorrh. s. 1. t. 21. s. 2. t. 25. Coac. t. 579. a verbo επανθίζω effloresco, quod legitur l. 7. Epid. XXIII. 19. ait Exc. BRVNO in Castello Renovat. f. m. 521. b. Explicat quoque FOESIVS in OEcon. Hipp. f. m. 222. a. επανθίσμες quoque a GALENO l. de venis appellari venas capillares scribit RIOLAN. l. a. p. m. 106. dubito tamen de loco illo. Adeoque nihil validi de cognitione valvularum in venis tempore Ruffi vel antea etiam elicetur.

§. 40. Imo idem RIOLANVS non erubescit *l. a* asserere HIPPOCRATEM jam olim subolfecisse venarum valvulas *in lib. de Oss. nat: Eundemq; in hinc rem quoque citat CL. ROLFINC. l. V. diff. Anat. c. 14.* Locus est Edit: meæ Foës: Fol. 1595. Francofurt: ferme in medio libelli f. m. 60; ubi vénam humeralem fuse describit his verbis: αὐτὴ δὲ αἱ μέρρες ἡ αἱματῶδης, ἡ δυσίντη ἢν ράγη ἡ σπαθῆ τῇ μὲν γάρ αὐτέν τε νεῦρον πεμέχει πλατύ, τῇ δὲ χόνδρο. Τὸ δὲ μεταξὺ αὐτῶν αὐτή τε ξύνεχει, ἡ διὰν αἴφρωδης. i. e. vertente FOËSIO: *Hac autem sanguine fluit & redundat, ruptaque & divisa non nisi agre curatur. Altera siquidem ex parte nervo lato connectitur, altera vero cartilago est. Medium vero horum locum ipsa continet, & pellicula Spumosa.* οὗτην αἴφρωδην igitur hic nihil significet, nisi referatur ad valvulam vénæ humeralis, quæ duas vel tres in medio brachio obtinuit valvulas ita censente dicto RIOLANO. Verum miror, quod CL. Vir, quem tamen statim in sequente loco laudavit, non inspexerit FOESIVM, qui *in notis ad h. l. n. 49. f. m. 131.* ita dixerat: *Ceterum hic videtur spumosam pelliculam vocare, Carneam illam membranam, qua humeraria sub cute fulcitur, cum internum latus musculi brachium ad tollentis, & validum tendinem musculi brachium ad pectus adducentis, perreptat quem nervum vénam appellare mihi videtur.* Et revera FOESII conjectura mihi non displicet; novi enim illam membranam subala plane apparere Spumosam, quod multoties in anatome hominum & Canum ob servavi; ubi non cultro sed digitis manubriove illa membrana separatur. Adeoq; nullatenus ex hoc loco de Venarum valvulis conjicere tuto licebit.

§. 41. Sed ab eodem Riolo Ibid: alius locus HIPPOCRATIS in subsidium vocatur ex eodem libro fere circa finem; ubi venas pedum describit, & inter alia ait: Παρὰ δὲ τὴν γαστροκνηίην οἷον σφενδόνην πεποιησ. i. e. At juxta posteriorem tibiæ partem carnosam fundam facit. Ad h. l. FOESIVS *in notis f. m. 132.* ait σφενδόνην sumi pro quodam venarum ductu fundam similitudine referente, angustis extremis & medio latiore: Quæ & habet in Oeconom. Hipp. f. m. 605. a. ubi plura adhuc alia de hac voce. Ex hoc loco igitur ita concludit RIOLANVS: *Annon intelligit Ostiola vénæ suram perreptantis, quoniam vena ibi semper latior & amplior, ubi valvula consistit?* Verum siculneum hoc est argumentum. Loquitur enim HIPP: [vel quisquis libelli auctor est, vide distinctionem super hæc re ap. FOES. *in nott. ad h. librum n. 1. f. m. 128.*] Sed Hippocrati adstruit Exc. D. SEGERVS, diff. de Hipp. I. π. καρδ: c. V. §. 4.) de externa forma vénæ, ad quam similitudinem instituit, non au-

autem de interna structura, aut repagulo quodam membranaceo. Si quidem & veteribus varices noti erant; quibus tamen de valvulis nihil innotuerat.

§. 42. EBNSINA [vulgo Avicenna] celebratur primus, qui de his valvulis egerit a C. BAVHINO Anat. l. 4. c. 36. p. m. 1227. dum cellulas in venis statuerit: Ex eodem quoque refert Th. BARTHO-LIN. A. R. p. m. 594. Verum nondum ap. Avicennam observavit CL. RIOLANVS l. a. p. m. 106. adeoque recte ego cum eodem locum designari cuperem.

§. 43. HIERONYMVS FABRICIVS ab Aquapendente Anatomicus Patavinus celeberrimus a plerisque Inventor laudatur; si quidem ipsem A. C. & D. LXXIV. in publico theatro Anatomico summa cum laetitia observavit & demonstravit, miratusque quod nemo ante ipsum viderit, testibus KERKRING. in proœm. obſſ. C. BAVHIN. l. a. ROLFINCIO. Diff. Anat. l. V. c. 14. p. m. 862. Th. BARTHOL. l. c. p. 594. RIOLAN. l. c. p. m. 105. I. D. MAJOR. Anat. I. Kilon. c. 2. §. 30. f. m. 12. HARVEJ. Ex. I. de Circul. c. 13. p. m. 120. SPIGEL l. V. H. C. F. c. 1. Ludov. MILLER disp. Inaug. de varicibus §. 4. p. m. 7. Alt-dorf. 1680. Idemque AQVAPENDENS de iis tractatum evulgavit: 1603. cusum teste C. BAVHINO l. a. scil. Patavii in Fol. qui reculsi ibid. 1625. & Francof. 1644. & 1648. in Fol. teste LINDENIO de scribtt. med. l. 1. p. m. 254.

§. 44. Verum AQVAPENDENTEM indicia accepisse harum valvularum a Rev. Patre PAVLLO Monacho Servita, Veneto; non sine aliqua ingratitudinis exprobatione scribitur in Ejus vita, quod Inventorem subticuerit, testibus RIOLANO p. m. 105. Th. BARTHOLIN. A. R. p. m. 594. SARPIVM SERVITAM vocat GASSENDVS in vita Peireskii l. 4. p. m. 438. Primumq; inventorem statuit. Eademq; P. PAVLLO adscribit ROLFINCIVS diff. Anat. l. V. c. 14. p. m. 862.

§. 45. Imo jam antea JACOBVM SYLVIVM Med. Prof. Parisiensem illas cognovisse scribit RIOLAN: p. m. 105. & ex hoc HARVEJ: de Motu Cord. & Sangv. Exerc. I. c. 13. p. m. 120. Eademque tribuunt ROLFINC. l. d. atque Th. BARTHOLIN p. 594. MAVROCORDAT. c. 4. p. m. 31. Scil. in Isagoge sua Anatomica l. I. c. 2. de Membranis, teste RIOLANO, ubi Epiphyses vocat. Adeoque non male pro primo haberi potest, qui eas denotavit,

§. 46. VESALIUS in *Exam. Obff. Fallop.* notat etiam a CANANO sibi propositas fuisse membranulas in majoribus venis, qualis extant in corde, uti ex eodem refert RIOLAN. de *Valvul. venar* p. m. 105.

§. 47. Deinceps multi alii easdem observarunt. Sic Salomon ALBERTUS, Norimbergensis Med. Prof. CL. Wittebergæ & D LXXIX. ostendit, & & D LXXXIV. de iis scribtum evulgavit, teste C. BAUHIN l. 4. c. 36. p. m. 1228. ROLFING. Diff. Anat. p. 862. Th. BARTHOLIN. l. a. Sic ARCHANGELUS PICCOLHOMINEUS Italus scribit ab omnibus hoc prætermissum, sibique summam admirationem, cum illud comperiret, excitasse, ut fere in ecstasi ageretur; referente C. BAUHINO l. a. p. m. 1227. Imo hanc forsan antequam Fabricius Patavii demonstraverat, eas describisse contendit RIOLAN. p. m. 105. Conf. Th. BARTHOLIN. l. a. Eas quoque adtigit Andr. LAURENTIUS, a quo C. BAUHIN & Th. BARTHOLIN. Plura qui de his valvulis desiderat adeat præter laudatos SLEGELIUM de Sung. motu c. 3. p. m. 14. SACHSII Ocean: macro-microc: Alex. MAUROCORD. tr. de Pneumatic. Instr. circ. sangu. c. 4. DEUSINGIUS diff. Anat. de Motu Cord. & sangu. sect. 1. VESLINGIUS. Synt. Anat. c. 14. DIEMERBROCK: Anat. l. 7. c. 1. p. m. 516:

§. 48. Arteriæ autem valvulis carent, ne Spiritus Vitalis instar radii solaris momento in partes distantes feratur; Sunt verba RIOLAN. l. a. p. m. 107. Sed hoc non fit: melius ille Spiritus successive beneficio pulsus & non in momento defertur ad distantissimas partes. Iac. de BACK diff. de Corde cap. VI. p. m. 221. ait arteriis nullas concessas esse valvulas, quia uno impetu a cordis actione eleventur, atque ea cessante simul contrahantur & concidant; dein quia propter substantiam duritiem vicinarum partium mole non facile, sicut venæ comprimantur. Verum quod ad ultimam rationem spectat, vereor quin sit nulla; non ubique enim tum notabilis arteriarum est crassities, maxime in minoribus, ceu scripsi olim Diff. de Hemorrhoid. n. 6. p. m. 8. seq. Nullas in arteriis dari scribunt HARVEI. Exerc. I. d. sangu. mot. c. 13. p. m. 121. Lud. MILLER. l. a. p. 6. In arteriis umbilicalibus valvulas locent COURVEUS & HOBOKENUS scribente Th. BARTHOLIN. A. R. libell. I. c. 2. p. m. 595. Verum non veras dari valvulas in iis scribserat HOBOKENUS Anat. secundinæ hum: repetitæ f. I. c. 2. §. 38. seq. p. m. 141. Forte si quis accuratius perscrutaretur, posset eas invenire; quamvis, ut verum fatetur, nullam usus necessitatem videam.

§. 49. In NERVIS dari valvulas præsubponit Acutiss. Renat.
des

des CARTES tr. de Homine ; imo assecla ejus Henr. REGIUS Philos. natural. l. 4. c. 16. hoc confirmat aitque multas in nervis dari valvulas, easque ibidem depingit : Verum mire exagitatur a DIEMERBROCK : Anat. l. 8. c. 1. p. m. 542. seqq. ubi fuse refutat istam sententiam ; ut & Th. BARTHOLIN. A. R. libell. 3. c. 1. p. m. 664. seq. Sic nervo in vivo animali filo constricto nullus supra vinculum appare tumor ceu scribit Celeberr. l. D. HORST : ap: SEGERUM Epist. 2. de Lympha Bartholin. p. m. 35. Hocque Idem CL. SEGERUS Epist. 3. p. m. 45. fieri tradit, quia & nervorum substantia ad intumescendum inepta, & Spirituum ad tumorem in nervis excitandum debilis subtilitas prohibet, ut intumescere possit. Hinc si ligetur nervus aut obstruatur, subsistit Spiritus, aliamque querit viam.

§. 50. Addimus obiter VALVULAS VASORUM LYMPHATICORUM, quas dari statuit Franc. de le Boë SYLV. disp. med. VIII. §. 16. atq; Th. BARTHOLIN. A. R. l. 1. c. 14. p. m. 133. ubi addit earum sedes designasse RUDBECKIUM, sed conspicuas sibi aperuisse Frid. RUY SCHIUM, receptaculum chyli respicientes, prohibentesq; ne quid e receptaculo ad hepar perveniat. Imo Idem BARTHOLIN. libell. 1. A. R. c. 3. append. 3. p. m. 622. seq. de vasis Lymph. ait : Nodosa quoque sunt, & externe apparent, inæqualiter tumentia, in primis si ligatis illis lympha fistatur, idque propter Valvulas, non tantum ingressui in axillarum affixas, sed in omnibus ramis dispositas, geminatasq; ubique, & obliquæ invicem superpositas, textura tenerrimas, & numerosiores quam in venis, adeò ut supra bis mille in lymphaticis aliqui demonstrent, quarum usus est impedire ne aqua ad lymphatica regrediatur. Has autem cum negaverit Ludov. de BILS, convictus fuit a CL. RUY SCHIO sed regessit aliud effugium in respons. ad Epist. Tob. Andreæ p. m. 6. quod egregie ridet DIEMER BROCK Anat. l. 1. c. 12. p. m. 58. seq. Dari illas valvulas statuit quoq; ROLF INC Diff. Anat. l. V. c. 14. p. m. 864. KERCKRING. obs. anat. 91. p. m. 174 BLASIVS Anat. Contr. p. m. 92. & Celeb. l. D. MAJOR, Fautor Amicissimus Anatom. Nov. lit. C. 3. a. viditq; in Lymphatico majore MOINICHENIVS ap. Th. BARTHOLIN. Cent. 3. Epist. 1. p. m. 7. per collum cum jugulari interna descendente valvulam saepius ingressum munientem. Nos quoque aliqua superius tetigimus. Denique in URACHO funiculi umbilicalis nullam intercurrentem valvulam aut ejus speciem advenit HQBOKEN: Anat. Vitul. secundin: s. l. c. 5. §. 18. p. m. 92.

s. si. Hæcque inter sexcentas negotiorum turbas sufficiant.
Quæ restant, ubi subpetet benignius ocium pro virili addemus. L. B. bo-
ni consulat levem hunc conatum, meliora si superaddet gratiam abs me &
omnibus bonis merebitur longe maximam, eumq; valere jubeo pancratice.

Julius JASOLINUS Medicus Hipponeiat: in Epistola ad
Marc: Anton: Columnnam: Romanum
Principem p. m. 2.
jam ante CENTVM annos ait:

Inter disciplinas jam adauatas illustresque
redditas est ANATOMIE, NB. cuius adhuc ali-
qua sepulta jacent.

Th. BARTHOLIN: tr. de Vasis Lymph. c. I.p.m. 208. inquit.
Nempe seculi hujus est felicitas, superiora no-
vis inventis superare.

Sequuntur Doctissimi Viri quorum ope sumus.

A.	Casp. Bartholinus Nepos,	Martinus Bogdas. 24.
Salomon Albertus. 47.	10. II.	Ioh. Alfons. Borellius. 9.
Amatus Lusitanus. 36.	Thomas Bartholinus. 7. 8.	Olaus Borrichius. 32. 34.
Paul Ammannus. 6.	9. bis. 15. 16. bis. 17. 18	Jacob. Pancrat. Bruno 21.
Hieronym. Fabric. Aquapendens. vid. F.	20. 21. bis. 22. sexies. 23.	24. bis. 39.
Archangelus Piccolhomineus. v. P.	bis. 24. quater. 25. bis. 26.	Guil. Budæus. 39.
Casp. Asellius. 20.	bis 28. 29. 31. 32. 33. bis.	Francisc. Joseph. Burrhus. 7.
Auctor Vitæ P. Pauli Scrivitæ. 44.	34. bis. 35. quater. 36.	8. 14.
Avicenna, vide Ebnsina.	quinquies. 42. 43. 44. 45.	
B.	47. ter. 48. 49. 50. ter.	C.
Jacob, de Back. 37. 48.	Caspar Bauhinus. 26. 42.	Io. Baptist. Cananus. 36.
Hieronym. Barbatus. 23.	43. bis. 47. ter.	bis 46.
	Laurentius Bellinus. 9.	Jacobus Carpus. 18. 28.
	Ludov. Bilsius. 23. ter. 50.	Renatus des Cartes. 49.
	Gerhardus Blasius. 15. 17.	Iulius Casserius. 26.
	19. 28. 29. 33. 50.	Gualther. Charleton. 24.

Volcher. Coiterus. 17.	Ioannes Gorraeus. 4.	Richardus Lovver. 6.
Realdus Columbus. 18.	Regnerus de Graeff. 11, 12.	Lucianus. 39.
Thomas Cornelius Con-	21. bis. 22. 23. 24. 25.	Lusitanus Amatus, v. Ama-
sentinus. 22. bis.	28. bis. 29.	tus.
Claud. de la Courvee. 48.	S. Gregorius. 39,	Mich. Lyserus. 24.
D.	H.	M.
Antonius Deusingius. 10.	Haly Abbas. 28.	Ioh. Daniel Major. 6, 16, 32,
22. bis. 23. ter. 24. 28. 47.	Guilhelmus Harvejus. 6, 35.	43, 50,
Isbrandus Diemerbrock. 23	quinquies. 36. quinqui-	Marcellus Malpighius, 7,
bis. 24. 25. 26. 28. qua-	es. 37. ter. 43. 45. 48.	8, 9, 10, 13, 14, 33.
ter. 29. 30. 36. 47. 48. 50.	Siboldus Hemsterhuysius.	Iohan. Guili. Mannagetta,
Dionysius Oxymachi filius	19. 24. bis.	20.
39. bis.	Nathaneel Highmorus 24.	Dominicus Marchettis, 32.
Dioscorides. 39. bis.	35. 36. 37. bis.	Alexander Maurocordatus
Carolus Drelincurtius. 33.	Hildebrandus. 20.	37, 45, 47.
E.	Hippocrates. 3. 6. 30. 9	Henricus Meibomius. 27.
Ebn Sina. 16. 28. 42.	quater. 40. 41. bis.	31, 32, bis.
Ioh. Sigismund. Elsholtius.	Nicolaus Hobokenus. 22.	Ludov. Millerus. 37, 43,
23.	29. 36. 48. bis. 50.	48,
Georgius Entius. 23.	VVolfgang Höferus. 20.	Gotofredus Moebius, II. 20,
Erasistratus. 4.	Caspar. Hofmannus. 5. 11.	bis 23, 24. bis.
Eudemus. 39.	28. 36.	Henric. Moinichenius. 50.
Bartholom. Eustachius Eu-	Mauritius Hofmannus. 20.	O.
gubinus. 18. 23. bis. 26.	21. bis. 37.	P. Ovidius Naso. I.
Henricus Eyssonius. 17.	Ioh. von Horne. II. 22. bis.	P.
F.	23. 25, 28, 29, ter. 33, 34.	Theophrastus Bombastus
Heronymus Fabricius ab	Gregor. Horstius. 20.	Paracelsus. 17.
Aquapendente. 16. 35.	Ioh. Dan. Horstius. 49.	Jacob. Henric. Paulli. 9.
ter. 37. bis. 43. bis. 44.	Ioh. Alb. Husvedel. 23.	P. Paullus, Monachus Ser-
Gabriel Fallopius. 2.	I.	vita. 44.
Anutius Foësius. 39. 40.	Julius Iasolinus. in fine.	Nicolaus Pechlinus. 27, bis,
ter. 41. ter.	Iohan. Philipp. Ingrassias.	33.
Cacilius Folius 18.	18.	Iohann. Pecquetus. 22. bis.
Carolus Fraeassatus. 14.	Iolivius. 24.	33.
Georgius Francus. II. 12. 28.	Isaac Israëlite 28.	Iohann. Conrad. Peyer. II.
48.	K.	27. ter.
de Fren. 28.	Theodorus Kerckringius. II.	Archangelus Piccolhomini-
G.	17, 20, 21, 22, 24, 28, 29,	neus. 26. 47.
Claud. Galenus. 2. 4. 5. 16.	36, 43, 50.	Franciscus Piens. 28. ter.
28. 39.	L.	Vopiscus Fortunatus Plem-
Christian. Fridericus Gar-	Ioel. Langelott. 28. bis.	pius. 20.
mannus. II. 24, 28, 33.	Andreas Laurentius. 47.	C. Plinius, Secundus Seni-
Petrus Gassendus. 44.	Lexicon. Vulg. Græc. 39.	or. 3.
Franciscus Glissonius. 24.	Ioh. Lindenius. II, 18, 43,	Casper Posner. 20, 22.
28.	Ieremias Lossius. II.	Jacob. Primerosius. 37.

R.

<i>Henricus Regius</i> , 49.	<i>Conradus Victor Schnide-</i>	<i>Jacob Sylvius</i> , 36, ter. 37, 45.
<i>Ioann. Riolanus</i> , Fil. 16, bis 24, 35, quater 36, decies novies. 37, ter. 39, ter. 40, bis. 41, bis. 42, 43, 44, 45, bis. 46, 47, 48.	<i>rūs</i> , 24, 28.	T.
<i>Ioannes Rogersius</i> , 25.	<i>Georgius Segerus</i> , 6, bis. 23, bis. 32, 41, 49.	<i>Matthias Tilingius</i> , 8, bis.
<i>Guernerus Rolfinckius</i> , 35, 37, 40, 43, 44, 45, 47, 50.	<i>L. Annaus Seneca Philos.</i> 3.	<i>Nicolaus Tulpius</i> , 15.
<i>Olaus Rudbeck</i> , 24, ter. 50.	<i>Daniel Sennertus</i> , 20.	V.
<i>Ruffus Ephesius</i> . 39.	<i>Michael Sennertus</i> , 20, bis. 22.	<i>Marcellus Vergilius</i> , 39.
<i>Frideric. Ruyschius</i> , 50, bis, S.	<i>Marquard. Slegelius</i> , 47.	<i>Andreas Vesalius</i> , 24, 36, bis 46.
<i>Philipp Jacob Sachs</i> , 23, 24, bis 37, 47.	<i>Adrian: Spigelius</i> , 35, quin- quies 36, 37, 43.	<i>Ioannes Veslingius</i> , 16, 47.
<i>Claudius Salmasius</i> 39, ter.	<i>Nicolaus Stenonis</i> , 6, 13, 16, bis. 24, 27, 29, bis. 31, 33, 34, 36.	W.
<i>Ioh. Rudolph Salzmannus</i> , 36.	<i>Carolus Stephanus</i> , 36.	<i>Georg Wolfgang Wedelius</i> , 27, 29, 31, 32.
<i>Iohannes Scapula</i> , 39.	<i>Henricus Stephanus</i> , 4, 39, ter.	<i>Ioh. Jacob Wepferus</i> , 8.
<i>Ioh. Theodorus Schenckius</i> , 24, ter. 28, 29, 31.	<i>Bernhardus Syvalve</i> , 21.	<i>Thomas Whartonius</i> , 5, 8, 13, 23, bis. 24, 25, 26, ter. 28.
	<i>Ioh. Syvammerdamm</i> . 11. 27.	<i>Thomas Willis</i> , 14, 15, 27, ter.
	<i>Franciscus de le Boë Sylvius</i> , 8, 18, 21, bis. 26, 29, 50.	<i>Ioh. Georg: Wirsungius</i> , 21, bis.
		<i>Olaus Wormius</i> , 17.

INDEX RERVM.

A.

Salom. ALBERTVS observa-
vit valvulas in venis, 47.
Anatome, mutabilis instar
Protei, 1.
Anatomicus summus *Herophilus*, 2.
AQVAPENDENS. v. FA-
BRICIVS.
Arteriarum valvulæ an sint?
48.
C. ASELLIVS inventor la-
ctearum venarum, 20.
Attrabiliæ capsulæ, 26.
AVICENNA, v. EBN-SINA.
in Axillari valvulæ, 36.
in Azygi rami ore valvulæ
36. auctor, 36

B.

Thomas BARTHOLINVS
inventor glandularum
lumbarium, 2, & ductus
thoracici in homine, 23.
& ductum lymphatico-
rum, 24.
In Basilica-vena valvulæ 36
Gerh. Blasius inventor sali-
valium superiorum, 29.
Ol. BORRICHIVS an inven-
tor vasorum in palpebris
novorum, 32, prescripsit
glandulas eutis, 34.
In Braehialibus venis valvu-
læ 36.

C.

CANANVS auctor valvula-
rum in Azygo 36.
Capsulæ atrabiliæ, 26.
CARPVS auctor incudis &
mallei in aure 18, an no-
verit ductus salivales 28.
Cava vena, v. Vena Cava.
in Cephalica vena valvulæ
36.
Cerebri substantia curiosa,
14.
e Cerebro nulli nervi, 15.
Chylifer saccus, v. Recepta-
culum chyli.
Chyli receptaculum v. Re-
cept.

Cochlear ossiculum a quo inventum. 18.	B. EVSTACHIVS inventor stapedis 18. & ductus thoracici 23. & renum succenturiatorum, 26.	HIGHMORVS an inventor ductuum lymphaticorum, 24.
COLVMBVS inventor stapedis, 18.	$\xi\sigma\alpha\pi\mu\alpha$ 39.	HIPPOCRATES an nouerit valvulas venarum, 40, 41; an auctor sit L. de Ossium Nat: 41.
Cordis Triumphus & Querimonia 6.	F,	Casp HOFMANNI encomium, 11.
Cor non est parenchyma 6.
sed museulus, 6.	Hieronym: FABRICIVS ab Aquapendente inventor valvularum in venis, 43. quando, 43. scribta 43.	Mauritus HOFMANNVS inventor Ductuspancreatici, 21.
In Coronali vena valvulae, 36.	Fermentiferum vas maximum, 23.	Ioh. von HORNE inventor ductus thoracici, 23.
Corpus glandulosum circa renes, 26.	Cæcilius Folius inventor Cochlearis, 18.	in Humerali vena valvulae, 36.
In Cruralibus valvulae, 36.	G.	Humeralis venæ descriptio, 40.
Cutis glandulosa substantia 33, 34.	GALENVS an noverit ductus salivales, 28.	Hygroblepharici ductus, 32.
D.	Glandulæ ad plexum, 26.	Hygrophthalmici ductus 32.
Deltoidis musculi nova divisione 16	Glandulæ cutis, 32, 33, 34.	$\psi\mu\eta\alpha\Phi\varrho\delta\eta\varsigma$ quid ap. Hippocr? 40.
Ductus chylifer thoracicus, 23, nomina 23. Inventor, 23. situs 23.	Glandulæ intestinorum, 27.	
Ductus Hygrophthalmici 32	Glandulæ lacrymales, 31.	
Ductus Hygroblepharici, 32	Glandulæ lumbares v. Receptaculum, chyli.	
Ductus Lymphatici, v.	Glandulæ renales, v. Renes succentur:	
Lymph:	Glandulæ salivales, 28	
Ductus Pancreaticus a quo inventus, 21, quando, 21.	Glandularum doctrina valde illustrata 13.	
Ductus rorifer, 23.	Francisc. GLISSONIVS inventor ductum salivalium inferiorum, 28.	
Ductus Salivales. v. Saliv.	H.	
E.	HALY ABBA'S an noverit ductus salivales, 28.	
Ebn. Sina an noverit ductus salivales, 28, an venarum valvulas, 42.	Hepar non parenchyma, 10 sed glandula conglomera, 10.	
in Emulgentibus venis valvulae, 36.	HEROPHILVS summus Anatomicus 2. limitatur tamen. 3.	
$\xi\pi\alpha\pi\theta\mu\alpha$ quid ap : Hippocr? 39.	Lacrymales glandulæ & ductus, 31.	
$\xi\pi\alpha\pi\theta\mu\varsigma$ quid? 39.	Lacteæ thoracicæ, 23.	
Epiphyses venarum quid? 45.		
ERASISTRATVS primus parenchymata nuncupavit, 4.		

Lactearum venarum inven-	Ostiola venarum, v. valvu-	Renales glandulae, v. Re-
tor, 20.	læ ven.	næ succentur:
Lien non parenchyma, 8.	Ovarium mulierum, II.	Repes non parenchyma, 9.
sed membranarum con-	P,	sed glandulota substantia 9.
geries, 8.	Palpebrarum vasa nova,	congeries fibra
Ioh. von der LINDEN en-	32. Inventor 32. descri-	rum plurimarum, 9.
comium, II, inventor	btio, 32.	Renæ succenturiati 26, no-
Cochlearis ossiculi, 18.	Pancreaticus ductus. v. Du-	mina 26, inventor, 26,
Lumbares glandulae, v. Re-	ctus, Pancreaticus suc-	situs, 26, usus, 26.
ceptaculum chyli.	cus v. Succus.	Rorifer ductus, 23.
Lymphatici ductus quid.	PARACELSI inventio os-	Olaus RVD BECK inven-
24, inventor, 24, an val-	sis triquetri, 17.	tor ductuum lymphati-
vulas habeant? 50, ea-	Parenchymatum nomen a	corum, 24.
rum usus, 50. sunt ultra	quo 4, divisio Whartoni	Frederic. RVXSCHIVS val-
bis mille, 50.	5, numerus c.	ulas in lymphaticis
M.	Partium corporis humani	monstravit, 50.
Malleum auris invenit Car-	natura nondum plene	S.
pus, 18.	cognita, 4.	Saccus Chylifer, v. Rece-
Henricus MEIBOMIUS, In-	P. PAVLLVS Servita Mo-	ptaculum chyli.
ventor vasorum in pal-	nachus an Inventor val-	Salivales glandulae & du-
pebris novorum, 32.	vularum in venis, 44.	ctus, 28, divisio, 28, In-
in Mesaraicis venis valvu-	Ioh. PECQVETVS Inventor	ventores, 28, inferiorum
la, 36.	Receptaculi chyli, 22, ut & ductus thoraci-	origo, 28. Superiorum
Musculus est cor. 6.	ci, 23.	descriptio & situs, 29, a-
Musculorum nova doctri-	I.C. PEYERVS inventor	lli novi Diemerbrockii
na 16. numerus, 16.	glandularum in intesti-	30.
Musculi deltoidis nova di-	nis, 27.	in Saphæna valvulae, 36.
visio 16.	PICCOLHOMINEVS ob-	C. V. SCHNEIDERVS in-
N.	servavit valvulas vena-	ventor ductuum lym-
Nervi nō è cerebro, sed Spi-	rum, 47.	phaticorum, 24.
nali medulla, 15 an val-	Pilorum nutrimentum un-	Spermatica vena, 25. ho-
vulas habeant? 49. liga-	de 33.	rum scribtores, 25.
ti non intumescunt, 49.	Pori corporis quid? 34.	σΦενδόνη quid ap. Hippocr?
O.	in Portæ vena valvulae, 36.	41.
Os orbiculare, 18, quis in-	Proteus versipellis, 1.	e Spinali medulla nervi, 15.
venit, 18.	Pulmo non est Parenchyma	Stapedis in aure inventor
Ossicula auditus quot. 18.	7 sed substantia vesicu-	Ingrassias 18, vel Colum-
Ossicula Wormiana, 17.	laris, 7, in fetu qualis, 7.	bus aut Eustachius, 18.
Ossis triquetri inventio &	Purpurissum, 39.	Nicol. STENONIS inven-
usus, 17.	R.	tor Salivalium superio-
Osteologia infantium 17.	Rami lactei, 23.	rum, 29, & ductuum lac-
	Receptaculi Chyli nomen	rymalium, 31, & glan-
	22, inventor, 22.	dularum cutis, 33, 34.

Succi Pancreatici scribtores, 21.
Sudore glandulis cutis 33.
34.
Francisc. SYLVIVS inventor ossis orbicularis, 18.
Jacob Sylvius an inventor valvularum in venis, 45
T.
Testes muliebres non cadas-
vera ii. sed ovarium, ii.
Testes Viriles non glandu-
læ 12. sed μέταξα vascu-
lorum, 12.
Thoracicus Ductus, v. Du-
ctus.
Triquetri ossis inventio &
V.
usus 17.
Valvulae arteriarum an-
sint? 48.
Valvulae in nervis? 49.
Valvulae vasorum lymphati-
corum, 50.
Valvulae venarum, 35. no-

men 35, quid 35, substanc-
tia 35. figura, 35. quot.
35. 36. situs 35, ut depre-
hendantur, 35. icon. 35.
locus, 36. in quibus, 36.
divisio, 36. usus, 37. an
ἐπαρθίσμοι Veterum, 39.
Inventor an Dionysius
Oxymachi filius? 39. an
Hippocrates? 40. 41. an
Ebn-sina? 42. an Hier:
Fabricius ab Aquapen-
dente? 43. an P. Paullus
Servita Monachus? 44.
an Jacobus Sylvius? 45.
an Cananus? 46. earum
varii observatores, 47.
scribtores, 47.
Vasa fermentifera, 23.
Vasa lactea, v. Lacteæ ve-
næ.
Vasa lacrymalia, v. Lacrym
Vasa Lymphatica, 14.
Vasa noua plura inventa.
19.

Vasa palpebrarum nova v.
Palpebr.
Vasa spermatica, 25.
in Vena Cavæ trunco val-
vula, 36.
Venæ Lacteæ u. L.
in Vena portæ valvula, 36.
Venarum valvulae v. Val-
vul:
VESALIVS an noverit du-
ctus Lymphaticos, 24.
Vesicula lactea, u. Rece-
ptaculum chyli.
In Umbilicali vena an val-
vula? 36.
in Vracho umbilicale nulla
valvula 50.
W.
Thomas VVARTONVS
inventor ductuum sali-
valium inferiorum, 28.
Thom. VVILLIS, inventor
ductus pancreatici, 21.
VVORMIANA ossicula
47.

Sphalmata Typographica ita legenda.

p. 2. lin. 15. concomitanti. p. 4. l. 1. Scrupulosius. P. 15. l. 21. oculis.
l. 23. BARTHOLIN.

Reliquos errores Typographi, Lectoris Benevolentia, meos
autem in rebus commune jus humanitatis benignissime
excusabit.

FINIS.